

תת"ע (חיפה) 9576-03-25 - מדינת ישראל נ' דוד יניב שמחון

תת"ע (חיפה) 9576-03-25 - מדינת ישראל נ' דוד יניב שמחון שלום חיפה

תת"ע (חיפה) 9576-03-25

מדינת ישראל

נגד

דוד יניב שמחון

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחיפה

[14.08.2025]

כבוד השופט אור לרנר

החלטה

בקשה לביטול פסק דין בהיעדר.

הנאשם טוען כי יום עובר לדיון לא חש בטוב, ומשכך לא התייצב לדיון בעניינו. כן טוען כי שלח בקשת דחייה עם אישור רפואי בפקס, אך לא שמר עותק ממנה. בנוסף, טוען המבקש כי לא קיבל עותק מפסק הדין, וכי נודע לו עליו רק עת ניגש לחדש את רישיונו במשרד הרישוי. בנוסף, טוען כי העונש שהוטל הינו ברף הגבוה של מתחם הענישה, וכי לו היה מתייצב לדיון היה מוטל עליו עונש פחות חמור.

המאשימה טוענת כי מדובר בהזמנה לדיון שקיבל המבקש לידו במועד ביצוע העבירה. כן טוענת כי אי התייצבותו לא מוצדקת, ועל הנאשם היה להגיש בקשת דחייה מבעוד מועד, ולא בדיעבד. בנוסף

טוענת כי אישור המחלה המצורף הופק בדיעבד, ועל כן לא יכול לבסס סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של הנאשם. לאחר עיון ושקילה נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות.

הנאשם הואשם בעבירה מסוג הזמנה לדיון, וחתם במעמד העבירה על הדו"ח שעליו גביו רשום בבירור כי הדיון בעניינו נקבע ליום 10.06.25.

אישור המחלה שצירף הנאשם לבקשתו הוצא בדיעבד (ביום 25.06.25), אינו מפורט דיו, ואינו מצדיק היעדרות. בשולי הדברים ומעבר לדרוש יצוין כי אישור המחלה שהוצא לימים 8.6.25-15.6.25 אף אינו תואם את טענתו לש הנאשם כי חש ברע יום אחד עובר למועד הדיון.

אין בידי לקבל טענת הנאשם לפיה שלח בקשת דחיה עם אישור רפואי בפקס, אך לא שמר עותק ממנה. המדובר בטענה שהעלה הנאשם בעלמא, ללא כל ביסוס, ומשכך אין בידי לקבלה. ומעבר לכך, הנאשם טוען כי שלח אישור רפואי יחד עם בקשת הדחיה יום עובר לדיון, אולם כאמור, האישור הרפואי שצירף הופק רק ביום 25.06.25. באשר לטענתו של הנאשם כי לא קיבל את פסק הדין, עיון בתיק מלמד כי עותק מפסק הדין נשלח לכתובתו הרשומה (המופיעה גם על גבי הדו"ח עצמו) ונמסר ביום 08.07.25. אישור המסירה חזר בציון "לא ידוע במען". מעבר לעובדה שאין מדובר בעובדה שיש בה כדי לסתור את חזקת המסירה, מדובר בטענה שאינה רלבנטית בענייננו שעה שהבקשה לביטול פסק הדין הוגשה במועד (יום לאחר מסירת פסק הדין בכתובתו של הנאשם).

הנאשם לא מעלה בבקשתו אף טענת הגנה שיש בה כדי לבסס עיוות דין. יתרה מכך, הנאשם טוען כי לו היה מתייצב לדיון היה מקבל עונש קל יותר (ר' ס' 8,12 לבקשה), ובכך למעשה מודה בביצוע העבירה עצמה. בס' 10 לבקשה, מעלה טענה חלופית לפיה סיכויי הגנתו גבוהים, אולם לא מפרט מהם אותם סיכויי הגנה כלל ועיקר. יפים לעניין, בשינויים המחויבים, דבריו של כב' הש' דבור בעפ"ת (נצרת) 7150-10-15 עבד אל חלים נ' מ"י (פורסם בנבו), שם טען המערער כי שסיכויי הגנתו גבוהים מבלי לפרטם:

"אמנם, בבוא בית-משפט קמא לבדוק בקשה להארכת מועד להישפט, עליו לתור אחר קיומה של טענת הגנה מהותית וכן אחר הסיבה שעמדה בבסיס האיחור בהגשת הבקשה להישפט. יחד עם זאת, אין די בהעלאת טענת הגנה כאשר סיכויי הוכחתה ו/או אישושה הינם קלושים ונמוכים. הטענה, כי סיכויי ההגנה הינם גבוהים, אין בה לבדה, כאשר היא נעדרת כל משענת ו/או תמיכה ראיתית, ולו לכאורית או ראשונית, כדי להצדיק מתן ארכה, כמבוקש".

אף טענתו של הנאשם כי עונשו הינו ברף הגבוה של מתחם הענישה, אינה מבוססת. הנאשם נהג ללא ביטוח, כרישיון הרכב פקע בתקופה העולה על שנה. עונש פסילה על תנאי (של חודש למשך שנתיים), וקנס - אינו חורג מרמת הענישה הנוהגת.

לאור כל האמור לעיל, הבקשה נדחית ופסק הדין מיום 10.06.25 יעמוד על כנו.

זכות ערעור כחוק.

להודיע לצדדים.

ניתנה היום, כ' אב תשפ"ה, 14 אוגוסט 2025, בהעדר הצדדים.